

שהיא הלב, היא הלב, לה"ב, לה"ב המזבח. יכבה ביחסון לה"ב הלב". לא יכבה בלילה גרה, שהיא הגלות. זו ירושלים שהיא הלב, ותבנה על ידך הקדוש ברוך הוא. זה שתחוב בוניה ירושלים

ה.

בראשית ברא אלהים. בריית א"ש. אמר רבינו אלעזר,apa, סוד הברית למה שמים ערלה בכל עפר? אמר לו, בני, يوم אחד שאלתי את אלהים, שאלוני אותו על ערלה אומרים תקנו לו כל בעפר. אמר לי, ערלה ורדי היא בת זוגו של נחש מקדמוני, שגורם מיתה לאדם ולכל הבריות, ובגלו מתקנים כליל של עפר.

ואתו העפר מזון לאותו שנאמר בו ונחש עפר לחמו, ובזה הו נפרד מהאדם, ועליו נאמר (שמות ט לא תנאך, אל תתן לו מקום להנות ממנו, אלא שנותן לו מזון בחוץ. ומשום זה חלק לא תן אריך, אל תתן לו מקום פרעהה הנקבה של סמאל שופך דמים, עליו נאמר לא תרחץ. לפלא ציריך לחתת דם. זהה עפר וזו דם, לקים בהם (משל כי) אם רעב שנאך האכילתו לחם ואם צמא השקהו מים. והכל בחוץ. ובזה מצל אוטם מהבות הקבר ימחבו של מלך הממות. זהו לרשותם.

אבל לבינונים הדם הזה נחשב לו דם הקרבן, והעפר הזה נחשב לו עפר המזבח. וזה שתחוב שמו (ט) מזבח ארמה פ羞חה לי וגוי, ונאמר בהם לא תבנה אתה גוית, כדי שלא תעשה לך פסל. וזה של נדה או שפחה או גויה או זונה, כי תרבק הנפת עלייה ותחלליה. כלומר, מחלל שפט לצדיקים, שאין בהם קשמה של הנחש, ונעשה בקדרה וברכה ויחוד.

היא הלב לה"ב המזבח. יכבה ביחסון לה'ב הלב. לא יכבה בלילה גרה דאייה גלוותא, ורק ירושלים דאייה לבא, ותתבני על ידי קודשא בריך הוא הדא הוא דכתיב (תהלים קמו ב) בונה ירושלים יי.

בראשית ברא אלהים. בריית א"ש. אמר רבינו אלעזר אבא רוזא דברית אמא שווין ערלה במאנא דעפרא. אמר ליה ברי יומא חדא שאילנא לאיליה ואמינא ליה ערלה אמרינו פקינו ליה מאנא בעפרא. אמר ל' ערלה ואדי אליה בת זונה דנחש המקדמוני, דגרים מימה לאדם ולכל ברין. ובגינה מתקני מאנא דעפרא.

והזו עפרא מזונא לה'יא דאתמר בה (ישעה מה כה) **וначש עפר לחמו**, ובדא אתפרש מבר נש. וועליה אתמר (שמות כ י) לא תנאך, לא תיבב ליה אחר דאתהני מנה, אלא הב ליה מזונא לבך. ובגין דא פלוג לא תין אף, לא תיבב ליה (דף קל ע"ב) אתרא פריעה נוקבא דסמאל אושיד דמא, עליה אתמר לא תרחץ, כלבא ציריך למייבב ליה דמא לדא עפרא ולדא דמא לקימא בהו (משל כי) אם רעב שנאך האכילתו לחם ואם צמא השקהו מים. וכלא לבך ובדא אשׂתזיב מנהון מהבות הקבר ומחרבא דמלאך הממות. הא יהו לחייב. אבל לבינונים הא דמא אתחשיב ליה דמא דקרבנה. והאי עפרא אתחשיב ליה עפרא דמבדחא. הדא הוא דכתיב (שמות כ כא) מזבח ארמה פ羞חה לי וגוי. ואתמר בהו (שם פסוק כב) לא תבנה אתהן גוית. בגין דלא תעשה לך פסל, ורק דנדיה או דשפחה או גויה או זונה. כי תרבק הנפת עלייה ותחלליה, כלומר מחלל שפט לצדיקיא דלית בהו זה מא דנחש אתעביד בקדשה וברכה ויחוד.

במקום של פרעה שורה בהם יהה, ובמקום ערלה שורה בהם ר'יה, וסוד דבר - מ'יעלה לנו השםיה, בסופי תבות יהו"ה, כמו מייעלה בהר ה'. נפשו, אותו שנאמר בו נשבע ה' בנספו. ועליו נאמר (דברים ד) ואתם תרבאים בה' אלהיכם תמים כלכם היום.

פתח רבי שמואל ואמר, (ישעה מא) כל הגקרא בשמי ולכבודו בראתיו וגוו. בא וראה, כבוד הפלך העליון, כשהברא את כל העולמות בסוד של שם הקדוש, נתן להם כמ' להניג העולם, וברא העולם העליון בסוד של יודה, והעולם הפחותון בסוד של ה". זהו שפטות כי ביה ה' צור עולמים. והנוגנת העולם הפחותון קזה מראה בהנוגנות הכח שנתקן לו מלמעלה.

אם אדם מהנה את הקדוש ברוך הוא בקרבתו של פלה, אך הקדוש ברוך הוא מהנה אותו מאכלים וזהרים בעולם ההוא, שהם מאכלים של גוף המזון של מעלה, מאכלים לנשמה מסודות התורה. האדם שעושה דירה לקדוש ברוך הוא ולשינתו ולהילתו בשפטות, כמו שנאמר ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם, לשון של דירה, אך הקדוש ברוך הוא מתקין לו דירה באוטו העולם יכל שבים עמו.

שבמו שאדם עושה נחת לקדוש ברוך הוא ולשינתו בשפט, אך הקדוש ברוך הוא עושה לאדם עם בת זוגו באוטו העולם. הוא שומר את השכינה עמו בשפט שלא תחליל, אך הקדוש ברוך הוא שומר את האדם עם בת זוגו שלא תחליל.

באתר דפרעה שריא בהו י"ה. ובאמר דעתלה שריא בהו ו"ה. ורزا דמלה (דברים ל יב) מי יעלה לנו השםיה בסופי תיבות יהו"ה, כמו (תהלים כד ג) מי יעלה בהר ה'. נפשו היה אdeptmr ביה (ירמיה נא יד) נשבע ה' בנפשו. ועלה אdeptmr (דברים ד ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם בה' אלהיכם חיים כלכם היום.

פתח רבי שמואל ואמר (ישעה מג ז) כל הגקרא בשמי ולכבודו בראתיו וגוו. תא חזי יקרא דמלפָא עלאה כד ברא בלהו עלמין ברزا דשׁמא קדיישא, יhab לוֹן חילא לאנְהָגָא עלמא. וברא עלמא עלאה ברزا דיו"ד ועלמא תפאה ברزا דה"א. הדא הוא דכתיב (שם כו ד) כי ביה ה' צור עולמים. ואנְהָגָה דהאי עלמא תפאה אחזי באנְהָגָה חילא דאתהיב ליה מלעלא לעלה.

אי בר נש אהני לקודשא בריך הוא בקרובני דצלותא. וכי קודשא בריך הוא אהני ליה מאכלין זהירין בההוא עלמא, דאנון מאכלים דגופא מזונא דלעלא, מאכלין לנשمتא מרזין דאוריתא. בר נש דעbid דירה לקודשא בריך הוא ולשכינתה ולחיקילו בשפטות. כמה דעת אמר (שמות לא טז) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם, לישנא דידירה. וכי קודשא בריך הוא פקין ליה דירה בההוא עלמא ולכל דאותן עמה.

רבמ"א דבר נש עbid ניחא לקודשא בריך הוא ולשכינתה בשפט, וכי קודשא בריך הוא עbid ליה לבר נש עם בת זוגה בההוא עלמא, והוא נטיר שכינתא עמה בשפט דלא אתחיל, וכי קודשא בריך הוא נטיר ליה לבר נש עם בת זוגה דלא אתחיל.

אדם שלא מפריד בין מקדוש ברוך הוא ובין שכינתו, המקדוש ברוך הוא שומר את אותו אדם עם בת זוגו באוטו הרים, ואין רשות לנחש להפריד ביניהם. ובכל מצוה ומצוה שמוקיר אדם את המקדוש ברוך הוא ושכינתו (עולם דעה בכם מוקיר מקדוש ברוך הוא את הארץ) עם בת זוגו באוטו הרים. וזהו שאמר המקדוש ברוך הוא כי מכבדי אכבד.

אדם שמלך את המקדוש ברוך הוא על השמים והארץ וארכבה האצדדים בעולם הזה, אף המקדוש ברוך הוא מלך אותו על השמים והארץ וארכבה האצדדים בעולם ההוא. ומשום זה פרשויה, כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, ובאותו העולם הוא אדם עצמו, ובדין של רבונו של הפל. וזהו בדיקון של רבונו של הפל. ויברא אלהים את האדם בצלמו, וחמשבלים יזהרו בזהר הרקיע, הוא הזהר הטעמיר וגנוו, וזה הפת"ר. זהר בהיר בשחקים זו חכמתה. זהר חזק ניצוצות ומבהיק כברך לעיניו זו בין'ה. זהר לבן פלבנה זו גדר'ה. זהר וזהו אדם פמאדים זו גבור'ה. זהר מהביך הפליל לבן ואדם זו תפארת. זהר ירך בכוכב זה נצ'ח. זהר פולל לבן ואדם זה הוז'ד. זהר זהר לבל עבר במאי שפהה בפטיש וזרק שביבים לכל האצדדים זה יסוד'. וכלם משפיעים למלכות, בנסת ישראל.

ראש אלפי ישראל המה כמנדרי א, פתר חכמה חכמים. בינה נבונים. חסד חסידים. גבורה גבורים. בעלי תורה תפארת. נביים נצח. חזים הוז. צדיקים יסוד. מלכות מלכים. נקראי יהודים בני מלכים. ברוך הוא לעולם אמן ואמן.

בר נש דלא אפריד בין קודשא בריך הווא ובין שכינתה, קודשא בריך הווא נטיר ליה לבר נש עם בת זוגה בההוא עולם, ולית רשי לחוויא למفرد בינויה. ובכל פקידא ופקידא הדוקיר בר נש לקודשא בריך הווא ושכינתיה (בנאי עולם בפועלו אוקיר קודשא בריך הווא לבר נש) עם בת זוגה בההוא עולם. והאי איהו דאמר קודשא בריך הווא (ש"א ב ל) כי מכבדי אכבד.

בר נש דאמליך לקודשא בריך הויא על שםיא וארעא וארבע סטרין בהאי עלמא הבי קודשא בריך הויא אמליך ליה על שםיא וארעא וארבע סטרין בההוא עולם. ובגין דא אוקמייה כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, ובזה הוא עלמא איהו בר נש בדיוקנא דמירה דכלא, והאי איהו (בראשית א כ) ויברא אלהים את האדם בצלמו.

והמשבלים יזהרו בזהר הרקיע (doneil ib 2). איהו זהר טמיר וגינוי ודק פת"ר. זהר בהיר בשחקים דא חכמתה זהר זרייק ניצוצין ומבהיק כברך לעינין דא בין'ה. זהר חורו בסירה דא גדר'ה. זהר זהר סומק א פמאדים דא גבור'ה. זהר מבהיק ככוכב דא נצ'ח וסומק דא תפארת. זהר ירך ככוכב דא נצ'ח זהר בלילה חור וסומק דא הו"ד. זהר זהר לכל עיבר כמן דמחה בפטיש, זרייק שביבין לכל עיבר כמן דמחה בפטיש. וכלם משפיעים למלכות בנסת ישראל.

ראש אלפי ישראל המה (במדבר א ט), בחר חכמה חכמים. בינה נבונים. חסד חסידים. גבורה גבורים. מאירי תורה תפארת. נביים נצח. חזים הוז. צדיקים יסוד. מלכות מלכים. ועל שמה אתקריאו ישראל בני מלכים. ברוך יי' לעולם אמן ואמן.